

РЕШЕНИЕ

№ 4997

гр. София, 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1957** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Ч. Р. Б. АД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С., срещу Решение № Ж-62/21.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което са дадени на дружеството задължителни указания в седемдневен срок да изготви и предостави на К. Б. О. ЕИК[ЕИК] споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33, ал.5 и чл.34, ал.6 от Наредба № 1 и мотивите на решението за дължина на трасе от 180 м, намалена с 25 метра.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди се, че Комисията е смесила производството по разглеждане на жалби по чл.22 от Закона за енергетиката с това по налагане на принудителни административни мерки /ПAM/ по чл. 201-204 от ЗЕ и вместо да даде принципни указания за тълкуване на разпоредбите на Наредба №1, тя е наложила ПAM, като е определила приложимия размер на променлива компонента и дължина на захранващо трасе, без да е извършила необходимата проверка и не е съставен констативен протокол. Поддържа се, че КЕВР е излязла извън пределите на своята компетентност,

тъй като е решила гражданскоправен спор, подлежащ на разглеждане по общия исков ред по ГПК. Развити са подробни доводи по съществото на правния спор. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. М. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и изразява искане да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна К. Б. О. се представлява от адв. Б., който оспорва жалбата. Представя писмено становище с аргументи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-12-00-612/17.11.2020 г., подадена от К. Б. О. ЕИК[ЕИК], чрез управителя Б. Д., в която са изложени оплаквания срещу определената от Ч. Р. Б. АД променлива компонента към цената за присъединяване на обект, представляващ „Пицария“, находящ се на адрес: [улица], УПИ II-65, кв.12, м. М. ливади-изток, район Т., [населено място].

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал.5 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изпратена на 27.11.2020 г. на Ч. Р. Б. АД за извършване на проверка по компетентност. От дружеството е предоставено становище на 14.12.2020 г. В същото се твърди, че между К. Б. О. и Ч. Р. Б. АД е сключен договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа (ДПЕРМ) № [ЕГН]/25.06.2019 г. за присъединяване към електрическата мрежа на посочения обект с предоставена мощност на обекта 199 kW. Съгласно сключения договор К. Б. О. се задължава да проектира, съгласува в съответствие с действащата нормативна уредба и изгражда съоръженията за присъединяване. Съгласно чл. 2, ал.2 от посочения договор, присъединяването на обекта към мрежата ще се извърши от главно разпределително табло ниско напрежение на нов трансформаторен пост, чрез два броя нови кабелни линии САВТ – 1 kW, със сечение 3x120+77кв.мм в паралел, до ново електромерно табло за индиректно измерване до 600 А за обекта. В договора за присъединяване е предвидено, че присъединяването лице дължи цена за присъединяване, съдържаща постоянна и променлива компонента, определена съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (Наредба № 1) и утвърдените от КЕВР цени за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителните мрежа. Постоянната компонента, съставляваща цената за присъединяване е в размер на 9 600 лв. Променливата компонента на цената за присъединяване се определя след изготвяне на ексекутивната документация на съоръженията за присъединяване. Цената за присъединяване се прихваща еднократно от стойността, определена за изкупуване на съоръженията за присъединяване.

Съгласно на чл. 34, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 1 променливата компонента е равна на нула, когато дължината на преводната част е по- малко или равно на 25 м от границата на собственост до точката на присъединяване, съответно за разстояния извън случаите по ал. 5, всеки допълнителен метър кабел или въздушна линия се заплаща по цена, определена за променливата компонента за съответната група

клиенти, утвърдена от Комисията.

Присъединяването е изградило съоръженията за присъединяване съобразно предоставената мощност от 199 kW, което технически е наложило използването на два броя нови кабелни линии САВТ - 1 kV, със сечение $3 \times 120 + 70 \text{ mm}^2$ в паралел. Електропроводната линия за доставяне на договорената мощност от 199 kW е проектирана и изпълнена с кабел САВТ - САВТ - 1 kV, със сечение $3 \times 120 + 70 \text{ mm}^2$, два броя в паралел, с дължина $2 \times 180 \text{ m} = 360 \text{ m}$. Променливата компонента е равна на $(360 - 25 \text{ m}) \times 40 \text{ лв./м.} = 13\,400,00 \text{ лв.}$

В изпълнение на чл. 21. ал. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) и ДПЕРМ № [ЕГН]/25.06.2019 г., между К. Б. О. и Ч. Р. Б. АД е сключен Договор за покупко-продажба на съоръженията за присъединяване № 82005/28.10.2020 г. Съгласно чл. 5 от договора, продавачът К. Б. О., е приело да заплати на купувача Ч. Р. Б. АД цена за присъединяване на обекта към електрическата мрежа, съставена от постоянна и променлива компонента, в общ размер на 23 000 лв. С подписване на договора за покупко-продажба на съоръженията за присъединяване жалбоподателят отново е изразил съгласието си с определения размер на дължимата цена за присъединяване. В договора, стойността на съоръженията и дължимата за присъединяването цена за присъединяване са прихванати, като след прихващането е останало задължение на К. Б. О. към Ч. Р. Б. АД в размер на 6 524, 84 лв., която сума впоследствие е заплатена от страна на К. Б. О..

Жалбата е разгледана като т.20 от заседанието на КЕВР на 21.01.2021 г. и на същото заседание Комисията е приела процесното Решение № Ж – 62 / 21. 01. 2021 г., с което са дадени задължителни указания на Ч. Р. Б. АД в седемдневен срок да изготви и предостави на К. Б. О. споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл.33, ал.5 и чл.34, ал.6 от Наредба № 1 и мотивите на решението за дължина на трасе от 180 м, намалена с 25 метра.

Мотивите, с които е издадено процесното решение са следните: КЕВР приема, че променливата компонента към цената за присъединяване е определена неправилно от Ч. Р. Б. АД, като разстоянието е два пъти по-голямо от действителното. По този начин променливата компонента е завишена 2 пъти, както и цената на променливата компонента.

КЕВР констатира, че от Ч. Р. Б. АД е определена променливата компонента в размер на 13 400 лв., тъй като изградените съоръжения по присъединяване възлизат на 360 м. Изградени са 2 броя кабелни линии по трасе 180 м и са положени 2 броя кабели САВТ $3 \times 120 + 70 \text{ mm}^2$ ($360 - 25 = 335 \text{ m}$; $335 \times 40 \text{ лв./м} = 13\,400 \text{ лв.}$).

Според Комисията дружеството неправилно е посочило, че е изградило два броя кабелни линии, а в действителност е изградена една кабелна линия, с дължина на трасето от 180 м, тъй като двата кабела ще се ползват едновременно и са свързани към един прекъсвач за управление. Сочи се, че Ч. Р. Б. АД не се е съобразило с публикуваната таблица на своя сайт в раздел: „За клиента“ - „Присъединяване на потребител“ в публикуваната таблица „Цени за присъединяване на обекти на потребители към електропреносната и електроразпределителната мрежа“ където в анкетката на последната колона, е записано: „За един допълнителен метър дължина на охранващо трасе над 25 м (лв./м)“. КЕВР също приема също, че при определяне на

променливата компонента на цената за присъединяване Ч. Р. Б. АД не се е съобразило с нормативната уредба. Позовава се на чл.33, ал.5 и чл.34, ал.1, т.2 от Наредба №1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия като формулира извод, че променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница до мястото на присъединяване, като това е дължината на трасето на захранващата линия, а самата захранваща линия е една. Комисията сочи, че мрежовият оператор е определил техническите условия за присъединяване както предвижда чл.2, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., като той е в правото си да избере как да постигне необходимите условия, но водеща е захранващата линия, а не как е изпълнена.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Решението е прието в закрито заседание на КЕВР, проведено на 21.01.2021 г., видно от протокол № 13 от същата дата. Решението е взето с четири гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Решение № Ж-62/21.01.2021 г. е връчено на Ч. Р. Б. АД на 01.02.2021 г.

Жалбата, с която се оспорва решението от Ч. Р. Б. АД е подадена по пощата на 12.02.2021 г., заведена с входящ номер на КЕВР от 18.02.2021 г. Спазен е срокът за оспорване по чл. 149, ал1 от АПК. Ч. Р. Б. АД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който е за дружеството се създават задължения.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-62/21.01.2021 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Оспореното решение съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт.

Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Неоснователни са твърденията, че от Комисията са смесени производствата по разглеждане на жалби, приключващи с издаване на задължителни указания, и налагането на ПАМ. Двете производства са изрично и систематично разделени в ЗЕ, включват различни процесуални действия, т.е. подчиняват се на различни

административнопроизводствени правила и изпълняват различни функции. В производството по разглеждане на жалби е налице спор между отделни субекти, в който Комисията следва да се произнесе по основателността на направените оплаквания, а производството по налагане на ПАМ най-често е резултат от осъществяваната от КЕВР ex officio контролна дейност и неговата цел е предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и отстраняване на вредните последици от тях. Действително, и двете производства могат да приключат с акт, чието съдържание се изразява в даване на задължителни указания, т.е. да имат един и същ краен резултат, но тази възможност е предвидена и заложена в самия закон. Що се отнася до доводите, че Комисията не е дала задължителни указания по прилагането на закона, а е наложила принудителна мярка, съдът счита, че в рамките на производството по жалби, чийто предмет е конкретен спор, задължителните указания включват не (само) принципни указания по тълкуване на законовите разпоредби, а и разпореждане за предприемане на конкретни действия от страна на задълженото лице.

Видно от административната преписка, между К. Б. О. и Ч. Р. Б. Е. е сключен договор за присъединяване (ДПЕРМ) № [ЕГН] от 25.06.2019 г. за обект „Пицария“, находящ се на ул. К. водопад, № 119, УПИ П-65. кв. 12, м. М. ливади - И., район Т., [населено място].

Неоснователни са направените от жалбоподателя възражения за намеса на КЕВР в облигационните отношения между К. Б. О. и Ч. Р. Б. Е.. В мотивите на Решение № Ж-62 от 21.01.2021 г. е обсъдено и са дадени указания единствено по ДПЕРМ № [ЕГН] от 25.06.2019 г. относно определяне на заложените в него параметри съгласно Наредба № 1, а сключеният между страните договор за покупко-продажба на съоръжения за присъединяване № 82005 от 28.10.2020 г. не е предмет на Решение № Ж-62 от 21.01.2021 г. С решението не се преуреждат облигационните отношения между К. Б. О. и Ч. Р. Б. Е., а се дават указания относно спазването на нормативни изисквания в енергетиката.

Съгласно чл. 117, ал.1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, изпълнил е условията за присъединяване и е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електроразпределителна мрежа по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116. ал. 7. Подзаконовият нормативен акт, към който по чл.117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба №6).

Условията и редът за образуване на цените за присъединяване се съдържат в Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия. В чл. 33 и чл. 34 от Наредба № 1 е регламентирано, че променливата компонента е нула, когато

преводната част е по-малка или равна на 25 метра от границата на собственост до точката на присъединяване. Следователно всеки допълнителен метър се определя съгласно променлива компонента за съответната група клиенти, утвърдена от КЕВР. От Ч. Р. Б. АД е определена променлива компонента в размер на 13 400 лв., като посочените съоръжения по присъединяване са определени в размер на 360 м. По трасето са изградени 2 броя кабелни линии по трасе от 180м. При определяне на първата компонента е използван географски метод, но за определяне на променлива компонента, от Ч. Р. Б. Е. е използвана дължината на положения проводник, което, в конкретния случай е довело до удвояване на така изчисленото разстояние. За охраненият обект са положени два броя проводници, поради техническите спецификации.

Видно от текста на чл. 33, ал. 5 от Наредба № 1 законодателят си служи с понятието „разстояние“ като същото се изчислява от точката на присъединяване до границата на собственост, а не се определя от дължината на положените кабели. Е. дружеството неправилно претендира да е изградило два броя кабелни линии поради полагането в кабелната линия на два броя проводници. В действителност е изградена една кабелна линия, с положени в нея два проводника, свързани към един прекъсвач за управление. Променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница до мястото на присъединяване. Това е дължината на трасето на охранящата линия и линията в случая е една, с два проводника.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрически мрежи, обектите на клиентите и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната мрежа при технически условия и начин, определени от мрежовия оператор. В случая електроразпределителното дружество е определило неправилно цената, по която следва да се изчисли променливата компонента към цената за присъединяване. Определянето на техническите условия за присъединяване действително е в правомощията на Ч. Р. Б. Е., но следва да бъде съобразено с нормативноустановените изисквания при определяне на цената на същите.

С оглед изложеното, оспореното Решение № Ж-62/21.01.2021 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателя следва да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, в размер на 100 лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. Р. Б. АД ЕИК[ЕИК], срещу Решение №

Ж-62/21.01.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Ч. Р. Б. АД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: